

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 23. Vt impleretur sermo quem dixit: quia quos dedisti mihi non perdidisti
ex eis quenquam. v. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

debeo; Ergo homines dimittendi sunt, quia pretium sufficiens pro omnibus Deo pendam. 2. si & ipsi capti & supplicis subiecti fuissent, non potuissent Christi esse testes & Legati per mundum annuntiare redemptionem in nomine eius. Omnibus igitur profuit Dominus, quando se pro A-postolis orbem conversaris substituit.

O Domine quam promptus & paratus & præcicus omnium te ipsum pro nobis in mortem tradidisti, & tu ex obedientia Patris in omni contumelia, tormentis & pœnis perferendis, patri es obsecutus; & discipulis pepercisti. Te quidem obtulisti, verum illos illæsos abire fecisti. Noveras quippe ad tolerandas passiones, ipsos adhuc minus esse idoneos. Distulisti ad tempus quoad utique habiles fierent: quemadmodum nutrix circa infantis curam materno vigilat affectu, donec educatus validior fiat. tunc & ipsa quem prius fovebat gremio, exercet laboribus & ad mundi perferenda mala non paroit. Hinc dicebas: *si ergo me queritis, finite hos abire.* Eia Domine da mihi, ut tibi in omnibus obediam, nec respiciam ad proximos, qui me per iniuriam contristant, sed ad tuam immensam charitatem ex qua tribulationem mihi immisisti: sic gratiam tuam in me agnoscam præ omnibus excæcatis, qui tibi in mea vocatione quotidie contradicunt; ac illis magis compatiar, quam me ipsum contristem. Verum sicuti pepercisti discipulis tanquam adhuc ad passionem imparatis: ita benignus intuerere meam infirmitatem & supple tua divina gratia quod in me desideratur. Amen.

§. 23. *Ut impleretur sermo quem dixit: quia quos dedisti mihi non perdidisti ex eis quonquam. v. 9.*

In oratione illa post cœnam, apud S. Joannem, rogaverat patrem Christus, ut servaret eos quos sibi dedisset Apostolos, in Passione, & post mortem eius ne deficerent à se, quorum curam habuisset usque eo, nec quonquam perdidisset, ut ipsi manentes post resurrectionem prædicarent veritatem, euntes in orbem terrarum, omni populo sive Iudæorum, sive Gentium, & horum Apostolorum Christo in carne mortali viuo, nullum ipse Christus perdidit, sive destruxit; sua incuria aliaue causa data amisit. solus Iudas, à se ipso occisus fuit, non ex negligentia Christi aut contemptu, sed propria ex malitia. Quonquam etiam aliter idem dictum exponi possit, nempe sic: quos mihi absolute dedisti, & non ut solum ad tempus aliquod mecum essent, ex his nullum perdidisti. Iudas autem prævidens non per se veraturum finaliter, solum ad tempus accommodasti, ut secun-

C

dum

dum illud tempus subserviret ad aliquid. Aliter, & planius etiam accipi potest idem verbum sic: quos mihi dedisti ut servarem, dedisti autem omnes, ita servavi, ut nullum ex eis libens, quantum in me erat perdidit, sed plane renitente voluntate mea & conatu humano. Utinam omnes pastores animarum possint quandoque dicere in die districti examinis, utinam patres & matres, præceptores & superiores, quos dedisti mihi non perdidit ex eis quemquam sed ad gloriam tuam maiorem eos enutriti, in virtutibus educavi, nullum malum exemplum dedi, sed omnia docui verbo & exemplo, quæ facerent ad ædificationem spiritus & animæ, morumque bonorum instillationem. felices patres, matres pædagogi: & nati feliciores, taliter educati in timore Domini, vitæ & morum honestate, omniumque virtutum operatione: vere beatus ille quem cum venerit Dominus in venerit ita facientem, sic docti namque fulgebunt sicut stellæ firmamenti, & qui sic erudiunt multos quasi stellæ in perpetuas ætates lucebunt.

Omnipotens æterne Deus qui in Ecclesiæ ædificationem & defensionem etiam literarum scholas constituisti in quibus parvuli de divina tua voluntate, & sua salute erudirentur, & parentibus de prolibus, Dominis de suis ministris curam habere, ne infidelibus sint deteriores præcipisti: largire obsecro omnibus Christi fidelium parentibus, Dominis & Præceptoribus & mihi *sedium tuarum a sinistra sapientiam, quæ nobiscum sit, nobiscum laboret ut sciamus quid acceptum sit coram te omni tempore quid debeat, subditos scire, ut doceantur, tum in vera & Catholica fide, in tui timore & dilectione, atque in omni Christiana pietate ad perpetuum honorem tui nominis atque discipulorum salutem. Amen.*

§. 24. *Simon ergo Petrus habens gladium. v. 10.*

Nolo disceptare unde hic Simon Petrus istum gladium habuerit. Potuit enim habuisse de sæculi rebus ex proprietate sua, potuit & in ultima cœna iussu Domini Nostri comparasse uti de S. Petro & S. Ioanne ad S. Lucam dicebam esse probabiliter factum. id solum considero, quod ille gladium habens duobus nominibus appellatur nempe Simonis Petri. in hoc enim mysterium esse video, quod oppugnat Arnaldistas, & Pseudo pauperes illos, quos olim Iandunus, & Marsilius hæretici foverunt, qui omnem potestatem & opes sæculares volebant Christo & Apostolis abrogare dicentes, eos nullam rem habuisse in quam ius habuerint, præter nudum usum facti, quam hæresim Ioannes XXII. Papa & Doctores cum eo refutaverunt, ex quo tempore victrix veritas agnovit & docuit non solum